SFS 1974: 576

Utkom från trycket den 2 juli 1974

Lag om ändring i skadeståndslagen (1972:207);

utfärdad den 10 maj 1974.

Kungl. Maj:t förordnar med riksdagen[1] att 3 kap. 7 och 10 §§ skadeståndslagen (1972:207) skall ha nedan angivna lydelse.

3 kap.

7 § Talan om ersättning enligt 2 § får ej föras med anledning av beslut av riksdagen eller regeringen eller av högsta domstolen, regeringsrätten eller försäkringsdomstolen, om icke beslutet upphävts eller ändrats. Sådan talan får ej heller föras med anledning av beslut av lägre myndighet mot vilket talan fullföljts hos regeringen, högsta domstolen, regeringsrätten eller försäkringsdomstolen utan att beslutet upphävts eller ändrats.

10 § Talan om ersättning enligt 2 § med anledning av dom eller beslut av högsta domstolen, regeringsrätten, hovrätt, allmän underrätt eller krigsrätt väckes vid den domstol som enligt 2 kap. 2 § eller 3 kap. 3 § rättegångsbalken är behörig att upptaga där angivna mål på grund

[1] Prop. 1974:35, KU 21, rskr 160.

av brott av domare vid den domstol som meddelat domen eller beslutet. Motsvarande gäller i fråga om ersättningstalan enligt 2 § med anledning av beslut eller åtgärd av någon som anges i nämnda lagrum i rättegångsbalken. Sådan talan med anledning av beslut av riksdagen eller regeringen väckes i högsta domstolen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1975. Äldre bestämmelser gäller alltjämt i fråga om ersättningstalan enligt 3 kap. 2 § med anledning av beslut av Konungen i statsrådet.

CARL GUSTAF

LENNART GEIJER
(Justitiedepartementet)